

KATONA JÓZSEF

SZINHÁZ

Szinetár

Behár

Szenes

S U S M U S

zenés vígjáték

KECSKEMÉT

1962 — 63

SZINETÁR GYÖRGY

KATONA JÓZSEF MEGYEI KÖZSÉGVÉLT
1995/48/18
KATONA JÓZSEF MEGYEI KÖZSÉGVÉLT

Az írói munka olyan gyönyörűség, amelyért bűnhődni kell. Bűnhődni pedig többféleképpen lehet. Van, akit a kritika feszít keresztre. Ezt még minden író kibírta. Van, akit a közönség közönye büntet. Ez már fájdalmas vezeklés, de a legsúlyosabb megpróbáltatás az, amikor az írónak nyilatkoznia kell saját művéről. Ez már valóságos kerékbetörés.

Igy vagyok én most SUSMUS című szatírámmal. Amikor írtam telve voltam reménykedő örömmel, most pedig keserű gond nehezedik tollamra. Vallanom kellene egy olyan folyamatról, amelyről magam sem tudok semmit. Vallanom kellene arról, hogyan születik egy szatíra. Például a SUSMUS. Itt el kell mondanom: egy jó címet találni legalább olyan nehéz, mint egy jó felvonásvéget teremteni. Én például még sohasem bukkantam olyan nehezen ilyen könnyű címre, mint ez a SUSMUS. Eleinte féltem tőle, mert úgy gondoltam, az emberek hallván ezt a címet, azt hiszik majd, hogy a SUSMUS valamilyen susmusról, szóval valamiféle suba alatti sugdolózásról, méltatlan pletykázkodásról, kaján kibeszélésről szól. Azután rájöttem, hogy a vígjáték csakugyan egy nagy arányú susmus körül forog, tehát lassanként megbarátkoztam a címmel. A műhelymunka idején még úgy terveztem, hogy — modern darabról lévén szó — „LILA NAPPALOK KÖVETIK A RÓZSASZÍNŰ ÉJSZAKÁKAT” címen adatom elő munkámat, amelyet igen komoly vígjátéknak szántam. De társszerzőim: Behár György és Szenes Iván meggyőztek arról, hogy eredeti címötletemet nem lehet bedolgozni egy vérbeli Twist szövegébe, míg a SUSMUS szó már önmaga is twistel. Így tehát twiszteletben tartva Behár és Szenes ígényét, kikötöttem a SUSMUS mellett.

Ami pedig a mélyreható vallomást illeti, arra nem vállalkozhatom a következők miatt:

1. A műfaj, amelyet „Szerző a darabjáról” címszó alatt tartanak nyilván a szerkesztőséget, komoly ideg- és jellempróbája minden drámaírónak, mert a műfaj gyakorlása közben a következő akadályokkal kell megküzdenie:

2. Irni művéről úgy, hogy ne olvashassák fejére a szerénytelenség vádját.

3. Irni művéről úgy, hogy utólag ne vádolhassa önmagát túlzott szerénységgel.

4. Illik rámutatni munkája egynémely hiányosságára, gyengébb pontjára. (Holott szerző titokban meg van győződve arról, hogy ennél jobb művet már csak ő írhat. Legközelebb.)

5. Lírai vallomásban kell feltárnia, hány éjszakát töltött álmatlanul íróasztala mellett. (Holott ezt az álmatlanságot fejtett altatószer-kultúránk mellett már ő sem hiszi, ha más szerzőtől hallja.)

6. Helyes, ha filozófiai tömörséggel megindokolja, miért nem írt inkább egy munkástárgyú drámát, holott a közönség jobban szereti azt, mint a vígjátékot.

7. Szólni illenék a rendezőről, ez esetben Lovas Editről. (De mit mondhatnék egy olyan kegyetlen művésztől, aki kihúzott két és fél olyan mondatot a műből, amelyet a szerző titokban az örökkévalóságnak szánt.)

8. Méltánytalanság lenne hallgatni a szereplő művészek lelkes hozzáállásáról, amellyel... (Holott szerzőnek titokban az a véleménye: igazán nem kunszt egy ilyen remek ízével... szóval egy ilyen jó darabbal... stb.)

9. Szokás mély és magvas indoklást adni arról, milyen okok kényszerítették a szerzőt, hogy most éppen ezt írja meg, holott máskor mást is írhatott volna.

10. És végül, de nem utolsósorban, kötelessége a szerzőnek, ha már saját munkájáról nyilatkozik, egyetlen mondatban összefoglalni műve mondanivalóját.

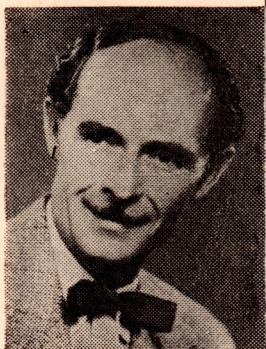
Megkísérlem.

A SUSMUS egy olyan mai témájú szatíra körül bonyolódik, amelyet a szerző elfelejtett megírni, és amelyet következképpen éppen ezért bemutatnak.

Akinek ez a rövid vázlat nem mond semmit, az nézze meg a SUSMUS-t, amely remélem, sokkal többet mond ennél.

SZINETÁR GYÖRGY

SUSMUS

Zenés vígjáték
2 részben

Írta: *Szinetár György*

Zene: *Behár György*

Versek: *Szenes Iván*

Szalma Sándor

S z e r e p l ő k :

Baranyi Bálint író	<i>Szalma Sándor</i>
Öccse, Ákos	<i>Komlós József</i>
Leánya, Éva	<i>Móricz Ildikó</i>
Flóra, titkárnője	<i>Dévényi Cecília</i>
Márton Márton író	<i>Pathó István</i>
Márkusné, házvezetőnő	<i>Mikolay László</i>
Vilma	<i>Göndör Klára</i>
Berkesi rendőr százados	<i>Bilicsi Mária</i>
Újságíró	<i>Fekete Tibor</i>
Hernádi biztosítási ügynök	<i>Borbíró Andrea</i>
Dunai	<i>Süle Géza</i>
Tiszai igazgatók	<i>Dánffy Sándor</i>
Drávai	<i>Liliom Károly</i>
Színházi szolga	<i>Simon Géza</i>
	<i>Budai László</i>

Díszlettervező: *Csinádi István*
Jászai-díjas

Jelmeztervező: *Márton Aladár*

Vezényel: *Róna Frigyes*

Rendező: **LOVAS EDIT**

Komlós József

Pathó István

Móricz Ildikó

Lovas Edit

Mikolai László

Dévényi Cecilia

Göndör Klári

Róna Frigyes

Bilicsi Mária

Ma
olvassák fel
a papa
új darabját

Márton Márton vagyok
stíntén író

SUSMUS

Ebből
országos botrány
lesz

Egy darab soha sincs készen

Nincs darab tönkrementünk

Vetek
így hinni
neked

Hogy történt a bűntény?

Ebben a házban
történt a betörés

Az
igazgatok
lekiismerete

Ugyebár
férfiak vagyunk

Ki a gyilkos?

Drága mester,
a kezét

Jobb lett volna
nem ismerni téged

Fel
a kezekkel!

Ákos!
Szeretem!

Nem
lehetne
újra
kerdeni?

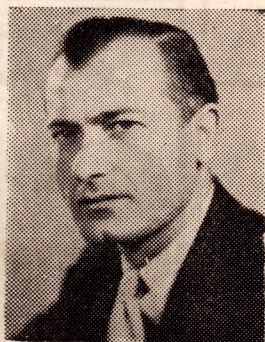

Fekete Tibor

Borbíró Andrea

Budai László

Baranyi Bálint író megígérte a miniszternek, hogy mai témájú szatírát ír a Művész Színház számára. Ma délelőtt fogják a darabot a színházban felolvasni. A sajtó is bőven ír az irodalmi szenzációról. A műből azonban a címen kívül egy betű sincs meg. Az igazságot bevallani egyenlő lenne a botrányal. Szerencsére az író ügyvédöccse furfangos megoldást eszel ki. Szétrombolja az író dolgozószobáját, majd felveszi a telefont: „Főkapitányság, betörés történt. A betörő elrabolta az író most elkészült művének egyetlen példányát!” A rendőrség kiszáll a helyszínre és sok bonyodalom után meglepő módon megtalálja — a soha meg nem írt darabot.

Süle Géza

Dánffy Sándor

Márton Aladár

Simon Géza

Csinády István
Jászai-díjas

Liliom Károly

BEHÁR GYÖRGY

Azt mondják rólad, másokhoz jó vagy,
Jobb vagy mint hozzám.

Kit érdekel.

Azt mondják csendben,

Ugratsz csak engem,

Komédiázol!

Kit érdekel?

Fő az, hogy gondolsz rám,

Hogy jössz hozzám,

Hogy itt vár rád a boldogság,

Hogy el nem tép egy ellentét se tőlem.

Igy ver a szívem. . .

Nem zavar engem.

Ejnye, de puritán,

Twistes úrilány,

Ám mégis kell!

Kit érdekel?!

Azt mondják rólad,

Másokhoz jó vagy,

Jobb vagy, mint hozzám

Kit érdekel?

Azt mondják vétek,

Igy hinni néked,

Tönkre fogsz tenni:

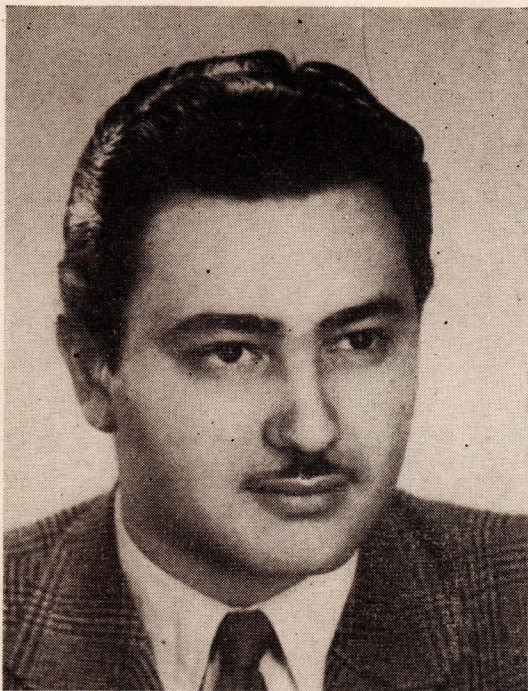
Kit érdekel?

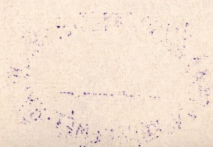
Ha újra negyven éves lennék
 Én annyi mindent másképp tennék
 A napfényben füttyülve járnék
 És nem kerésném (hogy) hol az árnyék.
 A csóktól újabb csókra gyúlnék.
 Tán twistelni is megtanulnék.
 Ha még valamit kérhetek
 Hát negyven éves hadd legyek.
 Nem sírok én, csak fáj nagyon,
 Hogy ifjúságom tovaszállt
 Nem sírok én, csak fájlalom,
 Hogy nem tér vissza soha már.
 Ha újra negyven éves lennék,
 Én minden szépet észrevennék,
 A drága képet szinte látom,
 Mint táncolok egy utcabálon,
 De másra néz most, jaj, az édes,
 Lám elviszi egy harminc éves,
 Ha változtatni még lehet,
 Hát harminc éves hadd legyek.
 Nem sírok én, csak fáj nagyon,
 Hogy negyven év már tovaszállt,
 Nem sírok én, csak fájlalom,
 Hogy nem tér vissza soha már.
 Ha újra harminc éves lennék,
 Te szép diáklány, érted mennék,
 Te szólnál: vár a vőlegényed!
 Ám szólnék: mégis elkísérlek.
 Te elvinnél egy futballmeccsre,
 És rámutatsz egy húszévesre,
 S én rádöbbenek ott legott,
 Hogy labdába se rughatok.
 Nem sírok én, csak fáj nagyon,
 Hogy harminc év már tovaszállt,
 Nem sírok én, csak fájlalom,
 Hogy nem tér vissza soha már.
 Ha újra húsz esztendőssé lennék,
 Stanicliból töpörtyűt ennék,
 De meggyet is szednék a fáról,
 És nem olvasnék reumáról,
 Mert hogy is volt, ha jól emlékszem,
 Nagy erőm volt és pici pénzem,
 Most nagyra tartják pénzemet,
 Hajh, minden együtt nem lehet. . . .
 Nem sírok én, csak fáj nagyon,
 Hogy ifjúságom tovaszállt,
 Nem sírok én, csak fájlalom,
 Hogy nem tér vissza soha már
 Kár!

SZENES IVÁN

Ára: 1,50 Ft

Készült 1200 példányban $\frac{3}{4}$ (A/5) ív terjedelemben
az MNOSZ 5601—59., és 5602—55. sz. szabványok szerint
Szerkeszti: Siklós Olga